

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

dues menes d'intervencionisme

JOAN Estelrich, en la seva conferència de diumenge passat a Olot, deia que els partits que més havien combatut la política intervencionista de la "Lliga" en els governs d'Espanya, s'han vist obligats, una volta adquirida la responsabilitat que dona el representar un sector important de l'opinió, a practicar, vulgues no vulgues, aquella mateixa col·laboració i ajut personal a la política general espanyola, que tan havien retret, encara no fa pas molt, als homes de la "Lliga Regionalista". I això, el conferenciant ho deie sense amagar la satisfacció que el fet li produïa i interpretant-ho com el millor elogi que es pot fer de la tàctica i encert del partit que el senyor conferenciant en aquells moments representava.

Joan Estelric, però, no deuria haver oblidat que, a Espanya, ha tingut lloc un esdeveniment importantíssim; que, no gens menys, acaba de mudar-se un règim. I que aquell Estat espanyol d'abans, monàrquic i unitari per essència i per principis, no és, ni bon tros, l'Estat espanyol d'avui, republicà i amb un sentit, més o menys accentuat, de democràcia i liberalisme. Per tant, l'intervencionisme d'avui, la col·laboració dels catalans republicans en la política general espanyola, de cap manera pot posar-se de parangó amb la dels homes de la "Lliga", els quals, sense fer una qüestió prèvia de les formes de govern, s'entossudiren a col·laborar, d'una manera servil, amb un règim completament negat a tota reforma renovadora.

Nosaltres hauríem comprès perfectament que la "Lliga" hagués fet tots els esforços, humanament i dignament possibles, per a solucionar el plet català segons les teories pròpies, és a dir, fent cas omís de les formes de govern, si aquesta era la seva manera de pensar i en això hi tenia alguna esperança. Però aquesta esperança, tal com es descapdellaven les coses, forçosament havia de tenir un fi, imposant-se, per contra, un canvi de procediments. Trenta anys de lluites estèrils, trenta anyades de desenganys ininterromputs per part del règim, han de pesar prou en l'ànim més optimista. Però la "Lliga" (i aquí radica el seu error més gran) no es donava per convençuda. Fins en els últims temps de la monarquia, fins i tot després de la militerada repugnant dirigida pel mateix monarca en persona i que constituí l'insult més groller contra la nostra terra de Felip V. ençà, fins i tot quan per Espanya i per Cata-

olot, 9 juliol de 1932.—any III.—núm. CXXII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.